

Te info
A Tribute to Johnny Cash in T

'Ik ben heel content dat ik hier naar buiten kan wandelen'

Na Folsom Prison en San Quentin waart de geest van Johnny Cash nu ook rond in de gevangenis van Turnhout. Een gelegenheidsgroep met onder meer Patrick Riguelle en Guy Swinnen bracht er een tribute aan de Man in Black, die morgen precies drie jaar dood is.

DOOR GEERT ZAGERS

'I'm gonna break this rusty cage and run.' Zangeres Kathleen Vandenhoudt vatte de gedachten van de Turnhoutse gedetineerden helemaal. Wie de Turnhoutse gevangenispoort achter zich hoort dichtslaan, voelt dat de sfeer van Folsom Prison, waar Johnny Cash in 1968 zijn legendarische concert gaf, niet veraf is. De lange gangen met twee verdiepingen cellen, gietijzere traliehekken en rood-wit betegelde vloer lenen zich uitstekend tot een jarenvijftiggevangenisfilm. De afgebladderde verf en de vale witte kleur doen vermoeden dat er sinds midden vorige

eeuw ook weinig vernieuwd is. "t Is niet alleen Dendermonde dat versleten is", zegt directrice Myriam Coucke.

Het optreden vindt plaats op het binnenplein, de wandelruimte voor de gedetineerden, tegen een achtergrond van metershoge afrastering, cipiers en prikkeldraad. Zelfs de stralende zon kan niet verhelpen dat de sfeer bijzonder gelaten is. "Spelen voor een publiek dat niet helemaal voor je gekozen heeft, is altijd vreemd", zegt Raf Walschaerts. "En Johnny Cash is ook retro ondertussen. Veel gevangenen kennen deze muziek niet."

Hier en daar zingt een wat oudere gedetineerde de songs mee. "Ik ben opgegroeid

met country en Johnny Cash. Zodra ik die muziek hoor, begin ik automatisch mee te zingen. Van countrygroepen is dit trouwens het beste wat ik al gehoord heb", zegt de man. Ongelijk heeft hij niet: Wigbert, Patrick Riguelle, Jan Hautekiet, Guy Swinnen en hun collega-muzikanten, allemaal toepasselijk in het zwart gekleed, beheersen hun metier, en op de versies van 'I Walk the Line', 'Ring of Fire' of 'Cocaine Blues' is weinig aan te merken - al blijven de stem en présence van Johnny Cash onevenaarbaar.

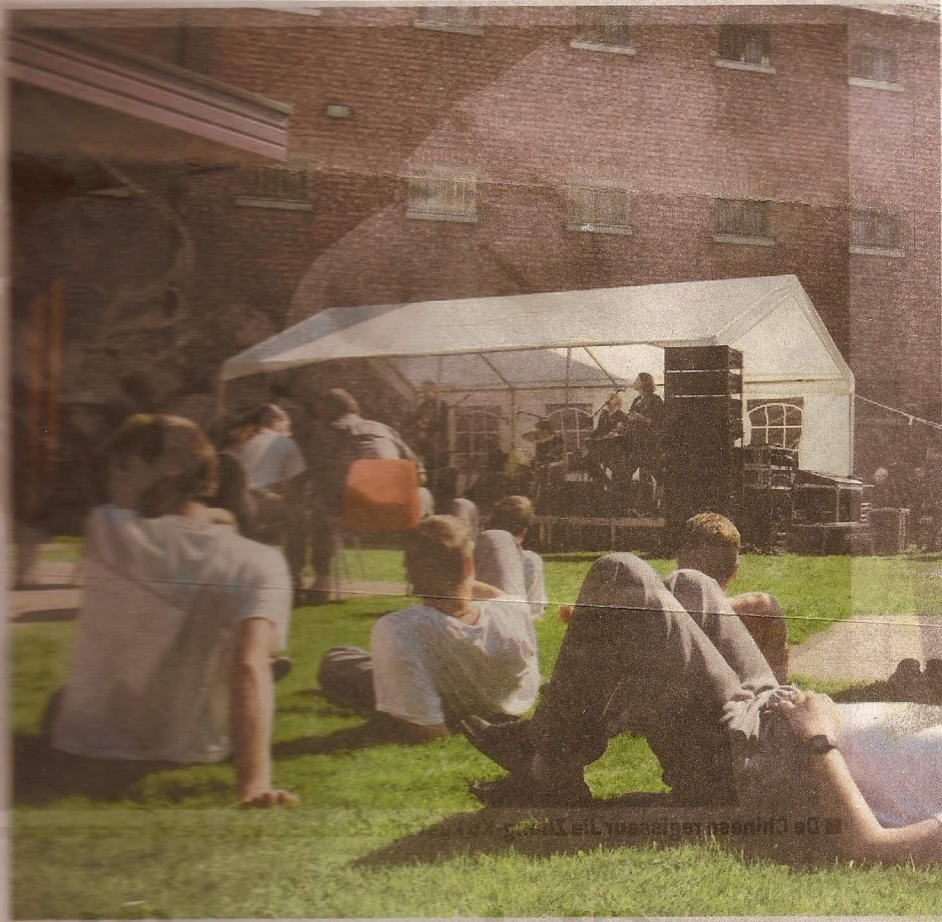
Naarmate het optreden vordert, komen steeds meer gedetineerden los en tikken er meer en meer woeten mee op het ritme van

de muziek. Naar het einde toe worden de gezongen songs steeds meer en meer woeten mee op het ritme van de muziek. Naarmate het optreden vordert, komen steeds meer gedetineerden los en tikken er meer en meer woeten mee op het ritme van de muziek. Naarmate het optreden vordert, komen steeds meer gedetineerden los en tikken er meer en meer woeten mee op het ritme van de muziek.

Te info heb ik nam

De Morgen 11-09-06

Cash in Turnhoutse gevangenis

■ Een gelegenheidsgroep met onder meer Patrick Riguelle, Guy Swinnen en Willy Willy bracht een hommage aan de Man in Black in de Turnhoutse gevangenis. De sfeer was gelaten.

de muziek. Walschaerts vernederlandste versie van Cash' cabaretnummer 'A Boy Named Sue' ("Het is lastig leven voor een man genaamd Marianne") doet hier en daar een gedetineerde glimlachen. Wanneer Willy Willy op het podium kruipt en het onvermijdelijke 'Folsom Prison Blues' inzet, stoot de ene gevangene de andere aan. "Die Willy Willy, dat is toch net Keith Richards van de Stones. Wat die pakt, weet ik niet, maar dat is toch niet normaal." Willy Willy en Guy Swinnen, die tijdens de pauze met de gevangenen een praatje sloeg, kunnen op flink wat applaus rekenen, al gaan de decibels vooral de hoogte in voor de nobele onbekende, maar vrouwelijke Els Van den Bergh. "Mijn collega's had-

den me al gewaarschuwd", zegt Van den Bergh achteraf. "Normaal heb ik een strak kleedje aan, maar nu ben ik toch voor iets soberder gegaan."

Reden voor de concertreeks was een eerbetoon aan de Man in Black. Morgen is het precies drie jaar geleden dat Johnny Cash stierf. "Ik was er een dag niet goed van toen hij stierf", zegt Axl Peleman. "Voor de meeste mensen was zijn dood net de aanleiding om hem te leren kennen, zeker met die *American Recordings*, maar ik was al jaren fan."

Ook Patrick Riguelle was een Cash-aficionado van in de jaren zeventig. Op het podium bracht hij zijn versie van 'Hurt', de cover van Nine Inch Nails die Cash

FOTO BOB VAN MOL

opnieuw mee hielp lanceren, en zowat diens testament. "Toen ik de clip zag, ben ik in tranen uitgebarsten. Als ik het nummer zelf speel, zie ik de beelden, hoe hij dat glas wijn uitgiet over de tafel of zijn hand uitsteekt naar zijn vrouw June Carter, altijd voor mij."

Na het optreden zijn de muzikanten zich meer dan ooit bewust dat zij wel de gevangenisdeur achter zich dicht kunnen trekken. "De gast die alles klaar heeft helpen zetten, heeft drie moorden gepleegd", zegt Walschaerts. "Ik kan me niet inbeelden dat ik hier veertig jaar zou moeten zitten." Guy Swinnen treedt hem bij. "Ik ben heel content dat we hier buiten kunnen."

Vanavond vindt A Tribute to Johnny Cash plaats in de Bebop in Leuven. Morgen eindigt de concertreeks met een optreden in Het Oude Badhuis in Antwerpen.